

COMARQUADA

SETMANARI COMARCAL PORTANTVEU DE LA J. C. I. I P. O. U. M.

ANY I. - NUM. 3

OLO, 20 DE MARÇ DEL 1937

PREU: 20 CENTIMS

No. 1100

Salutació als nostres combatents

Salut als homes del partit que tornen a les trinxeres.

Com a revolucionaris que sou, conscients dels vostres actes, militants abnegats del P. O. U. M., heu demostrat saber encaixar els cops d'uns adversaris que ens titllen de feixistes i d'agents provocadors.

Recordeu i vengeu els nostres herois que han ofrenat la seva vida per tal d'esclafar el feixisme i fundar una nova societat.

Sabeu prou bé quina és la posició política del nostre partit. Nosaltres no volem tenir l'hegemonia del moviment revolucionari. Transigim amb alguns aspectes doctrinals, però no transigirem mai com a revolucionaris, quan es tracti de desviar la revolució, tornant en aquell règim ja caduc d'una república democràtica burgesa.

Endavant, camarades!

Empunyeu les armes; aplasteu l'enemic; aniquileu els enviats d'Hitler i Mussolini, i menyspreu les calúrnies infamants, senyal d'impotència, de falta de sentit revolucionari, d'incomprensió política, d'incapacitat mental.

En les hores de lluita, les vostres faccions deuen prendre uns traçats de déus olímpics, d'embaixadors omnipotents destinats a conquerir les llibertats arrebaçades a les nostres primitives generacions.

I ho sou. Sou uns ésser privilegiats, perquè representeu la força de tot el proletariat (l'esclau modern del segle XX), que s'ha rebel·lat contra el món capitalista. Ho sou, perquè amb les vostres gestes guerreres, enfonsau, sota una llosa de plom, els paràsits de tota la nostra generació. Ho sou, perquè heu enderrocat tot el poder de l'església, adormidera gegant, que privava que es manifestés la valentia, la rebel·lió, la protesta d'una classe espoliada contra les injustícies del capitalisme.

Recordeu a Marx i a Lenin. No transigiu jamai quan es tracta de desviar la revolució. Nosaltres, a la rera guarda, us jurem defensar-la fins a la fi.

Salut als homes del partit que marxen al front!

Carles Marx

El 14 de març de l'any 1883 va morir a Londres Carles Marx. Fa exactament 54 anys.

Durant aquest mig segle, les doctrines revolucionàries de Marx han estat atacades des de fora i desvirtuades des de dins de la fortaleza del moviment obrer, que ell més que ningú va contribuir a crear i a enrobustir. Durant mig segle, les joventuts obreres de tot el món han tingut d'entaular batalla darrera batalla per a mantenir amb tota la seva puresa el sentit profundament revolucionari i de classe del marxisme. Lenta, jove encara, fou el

primer que s'aixecà contra els reformistes. Després, Liebknecht.

Per no haver permanescut fidel a les ensenyances de Marx, el moviment obrer ha sofert revesses de consideració: Itàlia, Alemanya 1919 i 1933, Austria i Xina. I ara, en 1937, Espanya està a punt d'ésser un nou exemple.

En complir-se els 54 anys de la mort del mestre, la J. C. I. erida amb més entusiasme que mai:

Visca el marxisme revolucionari!

Visca la Revolució Socialista!

Reorganització del Consell Municipal

EXTRACTE D'ACORDS de la Sessió extraordinària celebrada el dia 12 de març del 1937

= S'acorda anul·lar la Carta municipal de constitució i funcionament d'aquest Consell municipal, aprovada en sessions dels dies 16 i 23 d'octubre del 1936, i procedir a la reorganització de la Corporació municipal, de conformitat a les disposicions de la Llei municipal de Catalunya, fixant però en 7 el nombre de Consellers Regidors que, amb l'Alcalde, hagin de formar la Comissió de Govern municipal, demanant a la Conselleria de Seguretat Interior, del Consell de la Generalitat de Catalunya, aprovi aquest acord d'ampliació del nombre de Consellers Regidors.

Els Consellers del Partit Socialista Unificat de Catalunya, Joan Sanchez del Barrio, Joan Feixes i Vilarrasa i Pere Xutglar i Frigola, voten en contra de l'últim extrem del precedent acord, per entendre que el nombre de Consellers Regidors hauria d'ésser el de 5, precis per a que cada partit polític i organització sindical, representat al Consell municipal, tingui un representant a la Comissió de Govern, o el de 4, que fixa l'article 59 de la Llei municipal de Catalunya.

= Es procedeix, en votació secreta per paperetes, a l'elecció per al càrrec d'Alcalde, qual votació, fet l'escrutini, dona el següent resultat: 16 vots a favor de Joaquim Guillén i Cabañero i 3 vots a favor de Ramon Calm i Clota.

Resta així proclamat Alcalde el Conseller Joaquim Guillén i Cabañero, que pren possessió del càrrec i ocupa la presidència.

Joan Sanchez explica que els tres Consellers del Partit Socialista Unificat de Catalunya, presents a la sessió, han votat a favor de Ramon Calm i Clota, per a l'Alcaldia, per entendre que en els moments actuals l'Alcaldia ha d'ésser exercida per un militant del partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, lamentant que aquest partit no hagi presentat candidat per al càrrec esmentat.

= Es procedeix, en votació secreta per paperetes, a l'elecció per als càrrecs de Conseller Regidor primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè i setè, votació que, fet l'escrutini, dona el següent resultat:

Votació per a Conseller Regidor primer: 19 vots a favor de Josep Rovira i Surroca.

Votació per a Conseller Regi-

dor segon: 19 vots a favor de Joan Sanchez del Barrio.

Votació per a Conseller Regidor tercer: 19 vots a favor de Marian Sanchez del Barrio.

Votació per a Conseller Regidor quart: 19 vots a favor de Joan Rovira i Surroca.

Votació per a Conseller Regidor cinquè: 19 vots a favor de Joan de Garganta i Fàbrega.

Votació per a Conseller Regidor sisè: 19 vots a favor de Timoteu Masberenguer i Sidera.

Votació per a Conseller Regidor setè: 19 vots a favor de Josep Vilarrasa i Juanola.

Queden així proclamats, Josep Rovira i Surroca, Joan Sanchez del Barrio, Marian Sanchez del Barrio, Joan Rovira i Surroca, Joan de Garganta i Fàbrega, Timoteu Masberenguer i Sidera i Josep Vilarrasa i Juanola, Consellers Regidors primer, segon, tercer, quart, cinquè, sisè i setè, respectivament, i seguidament prenen possessió de llurs càrrecs.

= S'acorda el nomenament de les següents Comissions, per a informar sobre assumptes de què hagi de conèixer la Corporació municipal:

Obres Públiques i Treball: President, el Conseller Regidor Josep Rovira i Surroca. Vocals, els Consellers Joan Serrat i Masó i Fèlix Canal i Font.

Sanitat i Assistència social: President, el Conseller Regidor Joan Sanchez del Barrio. Vocals, els Consellers Pere Triadú i Bombardó i Joan Feixes i Vilarrasa.

Serveis municipalitzats: President, el Conseller Regidor Marian Sanchez del Barrio. Vocals, els Consellers Jaume Espunya i Pujolar i Antoni Planagumà i Gelada.

Agricultura: President, el Conseller Regidor Joan Rovira i Surroca. Vocals, els Consellers Gaspar Capdevila i Buixeda i Josep Picola i Busquets.

Cultura: President, el Conseller Regidor Joan de Garganta i Fàbrega. Vocals, els Consellers Ramon Calm i Clota i Lluís Ribas i Bagué.

Economia i Provetments: President, el Conseller Regidor Timoteu Masberenguer i Sidera. Vocals, els Consellers Josep Gurt i Subirana i Ramon Poyo i Padrosa.

Hisenda: President, el Conseller Regidor Josep Vilarrasa i

Juanola. Vocals, els Consellers Pere Xutglar i Frigola i Angel Blanch i Masdeu.

= S'acorda el nomenament, de conformitat al què disposa l'article 68 de la Llei municipal de Catalunya, dels següents Consellers Delegats:

Conseller Delegat del Comissariat de propaganda antifeixista: Lluís Ribas i Bagué.

Consellers Delegats per als serveis d'obres públiques i treball: Fèlix Canal i Font i Joan Serrat i Masó.

Conseller Delegat per a la Presidència de la Junta Administrativa de l'Hospital municipal: Pere Triadú i Bombardó.

Conseller Delegat per a la Presidència del Comitè Comarcal d'Ajut als refugiats: Joan Feixes i Vilarrasa.

Conseller Delegat per als serveis d'Economia: Ramon Poyo i Padrosa.

Conseller Delegat per als serveis de Provetment: Josep Gurt i Subirana.

Conseller Delegat tècnic a la Conselleria de Serveis municipalitzats: Jaume Espuña i Pujolar.

Conseller Delegat administratiu a la Conselleria de Serveis municipalitzats: Antoni Planagumà i Gelada.

= S'acorda que percibeixin retribució l'Alcalde, els Consellers Regidors i els Consellers Delegats i es fixa aquesta retribució en 60 pessetes setmanals.

Renunció a percebre aquesta retribució els Consellers Regidors Joan Rovira i Surroca, Joan de Garganta i Fàbrega i Josep Vilarrasa i Juanola.

= S'acorda que la Corporació municipal en ple, celebri una sessió mensual, secreta, l'últim divendres de cada mes, a les set de la tarda de primera convocatòria i a les nou del vespre de segona, si no es pogués celebrar de primera

per manca del nombre suficient de Consellers, i que la Comissió de govern municipal celebri una sessió setmanal, secreta, el dimecres de cada setmana, a les set de la tarda de primera convocatòria o a les nou del vespre de segona, fent-se públics els acords que en elles es prenguin dintre els vuit dies següents, llevat d'aquells que s'acordi mantenir en secret.

= Es llegeix el Decret de la Conselleria de Seguretat Interior, del Consell de la Generalitat de Catalunya, del dia primer dels que som, publicat al Diari Oficial número 63, del dia següent, disposant la dissolució dels Cossos de la Guàrdia Nacional Republicana, Seguretat i Assalt, Investigació i Vigilància, les Patrulles de control, i tots aquells organismes que exerceixin funcions d'ordre públic, sigui quina sigui llur denominació i l'entitat o organització que els hagi creat, i per unanimitat s'acorda suprimir les 19 places de Guàrdia municipal d'ordre públic, creades per acord d'aquest Consell municipal, dels dies 22 i 23 de gener darrer, i els cessis dels Guàrdies municipals d'ordre públic, Jaume Parés i Vilanova, Joan Ruaix i Monclús, Fermí Adelantado i Montoliu, Daniel Sanuhuja i Masferrer, Ferran Planas i Quintana, Tiburci Pujol i Puig, Llorenç Camps i Vila, Joaquim Martínez i Martínez, Joan Auli i Fernandez, Alfons Cels i Sala, Josep Puigdemont i Torres, Llorenç Sala i Suró, Isidre Castanyer i Closells, Conrat Lloret i Coromines, Antoni Mediavilla i Saloni, Francesc Masegur i Isern, Josep Cuesta i Fornas i Carles Toran Alvarez de Toledo, qual cessi tindrà efecte en el dia que el Consell de la Generalitat, envii a Olot les forces d'ordre públic al seu càrrec.

Olot, 13 de març del 1937.—El Secretari, Carmel Sanz i Sainz.

FARMACIA I PERFUMERIA

Josep M.ª Llach i Puig

Químic-Farmacèutic

Carrer Bonaire, 1

OLOT

Telèfon, núm. 23

Sobre collectivitzacions

El nostre país passa uns dels moments més difícils de la seva història; la classe treballadora es troba voltada d'enemics. Per un cantó ha de lluitar contra els seus enemics naturals, ajudats per les tropes mercenàries d'Hitler i Mussolini; i dintre mateix de la reraguarda s'hi belluguen milers de cues que formen les fraccions de l'anomenada cinquena columna; i per si això fos poc, van sortint com si fossin bolets tota una pila de desconeguts fins ara, que sembla que tinguin per missió esgarriar tot el que en sentit constructiu es pugui portar a cap.

Tota aquesta gent que avui s'aglutina amb el reformisme, i principalment amb aquest conglomerat P.S.U.C. responen a una mateixa consigna negativa: Les col·lectivitzacions han de fracassar.

Fora col·lectivitzacions. Amb això hi estan d'acord els feixistes, carlins, lligueros i tota la faràndula reformista. Evidentment que és una afirmació gratuïta parlar del fracàs de les col·lectivitzacions (no es pot dir fracàs d'una cosa com les col·lectivitzacions) quan tot just es troben en un estat embrionari i a l'ensem torpedejades per tots costats (puix hem de tenir en compte que els dirigents de la central sindical U. G. T. estan contra les col·lectivitzacions), i per tant no s'han pogut desenvolupar normalment i fins a les últimes conseqüències.

La col·lectivització de tota la producció i riquesa, és un sistema que respon a la ideologia i tàctica de la Confederació Nacional del Treball. El 19 de juliol la C. N. T. va demostrar que era una força positiva, ja que els elements confederals foren un factor decisiu i en certs moments arribaren a ésser els amos de la situació, pel que afecta a Catalunya. És natural doncs,

que l'ambient que prenen les masses catalanes fou, podríem dir-ne, un ambient confederal.

Després que els treballadors revolucionaris varen batre el feixisme a Barcelona el 19 de juliol, la C. N. T. donava un ritme accelerat a les col·lectivitzacions, els mitjans de producció i distribució, passaven d'una manera vertiginosa a mans dels treballadors, naturalment d'una manera desordenada i caòtica; era la revolució que sorgia a conseqüència de l'agressió feixista.

Ara bé, al mateix temps que els treballadors s'apoderaven de les palanques econòmiques, es produïa un fet de transcendència política: la C. N. T. participava en el poder. Per tant, el sistema més apropiat per endegar una nova economia era seguir vers la socialització. Els companys de la C. N. T. eren arastrats a fer un viratge, esdevenien polítics, fet que nosaltres hem saludat repetidament.

Això fa que ens trobem, respecte a les col·lectivitzacions, en una situació confusa. Hem de manifestar que aquestes no es desenrotllen pas amb l'ordre que és necessari, donat el cas que una central sindical no hi col·labora, són molts els obstacles que s'han de salvar. Seguint la trajectòria de la C. N. T., les col·lectivitzacions han d'ésser fiscalitzades i orientades pels sindicats en tots els aspectes, s'ha de concentrar tota la indústria en diferents branques, però cada una d'elles en un sol lloc determinat i naturalment també controlades i dirigides pels sindicats o sigui les federacions d'indústries, sota la fiscalització de l'òrgan suprem que és la regional. Seguint per aquest camí ens trobem amb uns òrgans econòmics que per la seva influència política formi-

dable, representen un estat, a dintre un altre estat que no podem pas enderrocar, i això ho reconeixen els mateixos companys de la C. N. T., que ja formen part d'aquest.

Per tant, no és que les col·lectivitzacions hagin fracassat tal com afirmen els reformistes. Avui hi ha moltes empreses que produeixen millor, tant en quantitat com en qualitat i com és natural altres han degenerat d'una manera barroera i si hi afegim les dificultats que es troben en la falta de matèries que avui és una plaga, trobarem la conseqüència de què quatre malvats puguin fer creure només a la gent inconscient el fracàs de les col·lectivitzacions.

El que fa falta és portar un control rigorós per òrgans competents de l'actuació de molts consells d'empresa, però també serà necessari donada la situació que ens trobem, que les col·lectivitzacions no siguin una força categòrica amb els òrgans de poder, en aquests moments tenim l'obligació d'enquadrar l'economia d'acord amb les necessitats que ens crea la guerra, s'ha de portar a cap

aquest treball elemental i en aquest cas quan els sindicats junt amb el poder polític responen d'acord per organitzar la nova economia, és quan entrem de ple a la socialització.

Es per això que la consigna del nostre partit de «Govern Obrer i Camperol», no pot ésser més oportuna ni més justa, doncs no es pot socialitzar res de la manera que està compost el govern actual. O sinó imagineu-vos l'enormitat que suposaria socialitzar qualsevol empresa sota el control de Comorera, com que no hi està d'acord amb la revolució, segurament que tornaria l'empresa al burgès.

Nosaltres, malgrat tot, estem per les col·lectivitzacions. Per l'avenç revolucionari que representen fa que destrueixin el sistema econòmic burgès i possibilitin en un dia no llunyà, donada la situació política amb què es troben els companys de la C. N. T., l'evolució de Col·lectivització a Socialització, premissa indispensable per a guanyar la guerra i fer la revolució.

BASSOLS

Comentari Internacional

El proletariat mundial ens vol ajudar

Es una vertadera llàstima que no s'aprofitin degudament les manifestacions de solidaritat que continuament ens estan donant els proletaris d'arreu del món.

Repasant les notes i comunicats de les agències estrangeres d'informació, notem l'afalagadora freqüència amb què es produeixen els actes d'una eloqüent significació revolucionària.

Tots els països imperialistes estan aquests darrers temps, materialment pendents del que ocorreix a Espanya.

Els treballadors ens ajuden declaradament en quantes ocasions se'ls presenten. Ho tenen abastament demostrat, puix que quan s'han assabentat que llurs activitats eren aprofitades pels feixistes, s'han rebel·lat obertament contra llurs burgesos, declarant-se en vaga; ho hem constatat en diverses ocasions.

Es precis aprofitar les energies combatives del proletariat mundial en benefici de la nostra revolució i d'ells mateixos.

COMENTARI SETMANAL

Precipitació

Del 19 de Juliol ençà, alguns dels militants i simpatitzants de l'«Esquerra Republicana de Catalunya», políticament, han fet un salt importantíssim, la trajectòria del qual, partint del republicanisme burgès, va a parar al comunisme oficial. Aquest fet que nosaltres, amb una mica de bona voluntat, podríem trobar-lo enquadrat dintre la més perfecta lògica, ens dóna motiu per a demostrar una vegada més de que en matèria de trobar ets i uts en tot, som incorregibles. La lògica d'aquest salt admirable, tindria d'ésser, de fet, el reconeixement de la incapacitat de la burgesia republicana com a govern, en tots els seus aspectes, i en conseqüència, l'acceptació del poder polític per part del marxisme revolucionari, nascut precisament per enderrocar tot el sistema polític i econòmic de la burgesia: per tant, no és possible anar d'un sistema ideològic a l'altre, sense que en aquest fet no existeixi una funció de divorci ben determinat entre un i altre sistema.

Hem d'admetre, doncs, com a punt de partida, que tots els elements els quals han abandonat el camp del republicanisme burgès per passar a ésser militants d'un partit de classe obrera, ho han fet per aquestes raons fonamentals exposades; del contrari, si el traspàs fos degut a simples raons sentimentals o a miras particulars i oportunistes, constituiria això un greu perjudici pel partit al qual han ingressat, cosa que nosaltres estem molt lluny de creure. No obstant, és en aquest punt on, ratificant aquella tradició ja habitual en nosaltres de separar les coses per tal de veure el valor real de cada una, caldrà esbrinar per tal de saber si aquests nou nats a la família marxista són, en realitat, una conseqüència del fracàs per part de la república burgesa o la continuació d'aquest fracàs, bellament camuflat dintre les files del comunisme oficial, cosa que també resistim de creure. I per aquest camí no arribaríem a lloc per tal d'esbrinar res en concret, si no ens orientéssim vers la causa vital d'aquest problema, la qual radica en les concessions d'ordre polític a les democràcies burgeses, per part de la Tercera Internacional.

Quan pel 14 d'abril les masses populars éren llançades al carrer per tal d'acabar amb la monarquia, dos dels partits marxistes revolucionaris, el B. O. C. i el P. C. O., llançaren llurs consignes, per cert d'una diferència ben extraordinària. El primer orientava les masses per tal d'impulsar la petita burgesia a complir el deure històric de portar a cap la revolució democràtica; el segon, d'acord amb les consignes de Moscou, es manifestà contra la república acabada de néixer, demanant tot el poder per a la classe treballadora revolucionària, als crits de «Mori la República» i «Visca els Soviets».

Doncs bé, aquests republicans que avui han ingressat a la Internacional Comunista, aleshores consideraven ja com una perturbació aquelles consignes llançades pel B. O. C., la qual cosa vol dir que els feia por la revolució democràtica burgesa, acontentant-se únicament amb el poder polític, insuficient per a establir la República, talment com el temps ha vingut demostrant. Per tant, si aquesta republicans estaven lluny d'acceptar les consignes de «revolució democràtica», de cap manera podien acceptar les del Partit Comunista Oficial.

Mostrada més tard la incapacitat dels governs burgesos de la República, fins l'aixecament militar feixista del 19 de juliol, són les classes obreres revolucionàries les que, superant el règim establert, es constitueixen en amos absoluts dels llocs dominats, com a dret indiscutible, segons pròpia confessió de les autoritats més rellevants del republicanisme català. D'aquesta manera, arribem a la conclusió de que, quan els republicans estaven disposats a cedir el lloc a la classe obrera revolucionària, les consignes de Moscou són altrament oposades a les llançades per ells mateixos en el moment de néixer la República: «No és l'hora del Socialisme; ho és, en canvi, de la República democràtica», diuen.

Nosaltres ho lamentem en bé del marxisme revolucionari, com també ho deuen fer tots aquells republicans ingressats a la Tercera Internacional, els quals, per poc que profunditzin, veuran que les consignes del seu partit són, en matèria d'avanç, força inferiors a les del seu antic partit «Esquerra Republicana de Catalunya».

Vida Cultural

Francesc Labarta

Les activitats de l'Escola Superior de Paisatge

Organitzades per l'Escola Superior de Paisatge de la nostra ciutat, han estat donades en el local de projeccions de l'Institut unes conferències a càrrec del conegut artista i professor de l'esmentada Escola En Francesc Labarta, d'acord amb els següents temes:

EL DIBUIX

I	Facultat	origen	(període pre-escolar)	do
II	>	ensenyament	(del període pre-escolar a l'orientació professional)	aptitud
III	>	iniciació a la tècnica	(de l'orientació professional a l'Escola Superior)	caràcter
IV	>	tècnica	(de l'Escola Superior al període post-escolar)	personalitat
V	>	professió	(període post-Escolar)	l'escola-l'estil

Pocs homes com ell en el terreny de la pedagogia artística poden aportar coneixements bàsics d'un interès tan extraordinari. Ens limitem avui a comentar d'una manera abstracta aquestes conferències, el valor de les quals ha estat elogiat merescudament, amb la coincidència unànime per part dels assistents de què en l'aspecte pedagògic En Labar-

ta, a més d'ésser un valor inestimable, pot prestar grans serveis a l'estructuració que d'una manera inevitable ha de dibuixar-se d'acord amb el desenvolupament de la pedagogia artística social.

Felicitem el professor Francesc Labarta, com també l'iniciador d'aquestes conferències lu Pasqual, director de l'Escola Superior de Paisatge.

Taller de reparacions
i venda de bicicletes

Ricard Francès

OLOT

Carrer Primer de Maig, 42

**Ajudeu el Socors Roig
del P. O. U. M.**

Fins on arriba el reformisme del P. S. U. C.

Hem de constatar que en la reorganització del nostre Consell Municipal hi va haver una gran altesa de mires i una concòrdia completa, salvat d'una minoria que es va mostrar en desacord en recaure el nomenament d'alcalde a un membre de la C. N. T.

Però, analitzant políticament la posició de les minories, ens veiem obligats a fer la crítica justa, revolucionària, intransigent, prenent per patró la nostra dialèctica marxista.

Com es podrà veure en una informació que fem en un altre lloc del CAMARADA, va ésser elegit per majoria absoluta per regentar l'alcaldia de la nostra ciutat, el company Joaquim Guillén Cabanyero, afiliat a la C. N. T.

Votaren a favor del mateix tots els partits i organitzacions, llevat la minoria del P. S. U. C.

L'Esquerra Republicana de Catalunya explicà el seu vot, dient que no va presentar candidat perquè entenia que essent la C. N. T. la força més preponderant a Catalunya era molt comprensible que es fes càrrec del lloc de més responsabilitat.

Acció Catalana manifestà que estant assabentada la seva organització que l'Esquerra no presentava candidat, havia votat la C. N. T.

La minoria del Sindicat Agrícola i el P. O. U. M. vàrem coincidir en votar aquella organització per ésser la força numèricament més forta a Catalunya, i també la que volia empènyer la revolució endavant.

I el partit pseudo marxista que ha arreconat a Marx i a Engels, que escamoteja Lenin, que exalta el patriotisme xovinista, que pacta amb catòlics, feixistes i representants autèntics del capitalisme, digué que el P. S. U. C. vota-

va un home d'Esquerra perquè entenia que el que es ventila a Catalunya i a Espanya és una república democràtica burgesa. Anatemetitzà els consellers d'Esquerra Republicana de Catalunya perquè no havien presentat candidat, dient-los que la C. N. T. és una força que vol empènyer la revolució endavant i acabà dient que aquell partit en no presentar candidat es feia responsable de tot el que pogués succeir en l'ordre públic. El nostre partit—digueren—recollint l'esperit general del poble espanyol i de l'estranger, vota Esquerra Republicana de Catalunya.

**

Tanquem-nos per un moment en el clos de la nostra ciutat, deixant de banda la influència política de les grans urbs. Somniem per un instant que els pobles marquen la pauta de la vida política d'una nació—que no és cap paradoxa—i veurem que els partits de la petita burgesia, no tenint la valentia que no és peculiar en ella, cedeixen el poder als partits revolucionaris i donen per tant la iniciativa a ells perquè transformin la societat capitalista en un altre món més equitatiu, més humà, més just.

En canvi, aquell partit que representa la tercera internacional, (una paròdia d'aquella internacional que va crear Lenin) es manifesta descaradament contra la revolució proletària, apoiant obertament la continuació del sistema capitalista.

Un partit així no pot tenir base. En el primer moviment sísmic-revolucionari s'ha de desmoronar.

La història que ara estem gestant tots els treballadors d'Ibèria, ens donarà la raó.

A. BLANC

A R C O S

Olot, refugide porucs — Fa pocs temps, es va prendre un acord en el nostre

Consell Municipal, que quedava terminantment prohibit d'acceptar més veïns, llevat que no fossin refugiats.

Es dona, però, el cas que famílies benestants de Barcelona i de la costa es traslladaven ací, fugint del perill que la guerra reportava en tenir de viure en aquells llocs.

Si a la nostra ciutat hi haguessin immobles disponibles i queviures en abundància, estaríem encantats d'acceptar aquests *transseïnts* de la revolució. Però es dona el cas que no tenim immobles disponibles i els queviures comencen d'escassejar, trobant-nos que molts veïns nostres no tenen pis i no saben on viure.

Si les famílies dels pobles afectats que estan faltades de recursos per a traslladar-se no ho poden fer, és molt just que els de l'altra categoria aguantin el xàfec.

Recomanem al Departament encarregat de fer complir aquest acord que tingui en consideració aquest nostre prec.

Comentant els fets del Poble de Llierca.—L'Ajuntament de Llierca, tots ells homes revolucionaris d'abans del 19 de juliol, ha estat empresonat per haver entregat a les autoritats revolucionàries uns feixistes que s'havien revoltat contra el poble.

I els fets confirmen que s'ha tingut d'obrar d'aquesta manera, perquè els psuquistes de la nostra ciutat poguessin anar inaugurar el P. S. U. C. a Llierca, els dirigents del qual són gent que abans estaven afiliats de la «Lliga» per amunt.

Amb aquests excrements faran un suc fantàstic.

S'ha de tirar de dret.—Hi ha ciutadans que sempre els ha agradat d'anar disfressats. Uns es disfressen d'anarquistes, altres de comunistes, i altres—per què no?—de feixistes.

La disfressa, però, que els escou més, és la d'anfibis, perquè sempre estan *peixos*.

A ací Olot hi ha un element que es deia anarquista en aquells històrics temps del republicanisme. Reventava rabiosament tots els elements forans i locals de la Unió Socialista. Va celebrar la mort de Macià públicament, pre-

nent com a ~~seua~~ extraordinària una copa de cenyac.

Va venir l'excésament feixista, i la seva pell li va quedar inservible dels tremolors de por que li varen agafar.

Ara és una figura rellevant del psuquisme. S'ha tornat tan valent que un dia (també públicament), va dir que a nosaltres, als elements del P. O. U. M., s'hi tenia de tirar de dret, per ésser elements perillosos i contrarrevolucionaris.

No ens fa por. Ja el coneixem. I que sapiga d'una vegada per sempre, que el que cal tirar de dret és la revolució.

En aquest camí ens hi trobarem. En l'altre potser també... comptant que fugi de la seva pell, aquell *prisat* del 19 de juliol.

Sobre la municipalització de la vivenda.—S'està confeccionant, o més ben dit *pastant*, un projecte per anar a la municipalització de la vivenda a tot Catalunya. No hi està de conformitat la C. N. T. (en aquesta *pastada*) que sembla, però, que l'acceptarà com a mal menor, ni tampoc no hi estem d'acord nosaltres.

No podem estar-hi, perquè com a partits revolucionaris que som, anem contra la propietat privada i de cap de les maneres acceptem abonar un 4 per cent durant vint-i-cinc anys, als propietaris de la mateixa.

Estem d'acord a no perjudicar el petit propietari al qual se li hauria de buscar un mitjà de vida o una indemnització, però exclusivament al que visqués solament de la mateixa i no pogués treballar per múltiples raons.

El que no podem acceptar, és que el municipi o l'organització adient pagui quantitats de 800 pessetes mensuals per indemnització de propietat, sense escatir els mitjans de vida de què gaudeix la persona afectada.

Això a casa nostra en diuen *març i febrer*.

Controls que no controlem.—Corren insistents rumors que si la fàbrica de gèneres de punt de Fills d'Aubert no es collectivitza és degut a què un destacat element que forma part del control no li ve bé de fer-ho.

Si repassem el decret de collectivitzacions, trobarem que les fàbriques de més de 100 treballadors és inevitable que vagin a la collectivització.

Esperem que tant el control de la fàbrica esmentada com tots els altres treballadors reaccionaran i faran cas omís d'algun treballador pusilànime, vernissat de proletari, que segons es veu, vigila més els interessos de l'amo que no pas els dels seus germans de classe.

PUNXA

Els camperols i la revolució

Després d'uns vuit mesos de guerra i revolució, els fets han demostrat els errors i els encerts que ha tingut el proletariat amb la seva acció en front d'uns militars traïdors que en nom de la pàtria han venut Espanya a les hordes feixistes d'Hitler i Mussolini.

Una de les principals lliçons fou el fet del 19 de juliol a Barcelona i a Madrid; ningú no pot dubtar que, malgrat la desigualtat de condicions que en la lluita armada tingué el proletariat de Barcelona i de Madrid, la seva unitat d'acció i el seu heroisme varen fer possible que en menys de 48 hores fossin derrotats tots aquells militars insensats que volien ofegar amb sang les llibertats de la classe treballadora.

Doncs bé, companys: si amb aquella unitat d'acció el proletariat va aconseguir els seus èxits; i si amb la desunió hem tingut les nostres derrotes, per què això? No lluitem tots per aixafar el feixisme i construir damunt el seu cadàver la societat emancipadora del proletariat? Doncs és un crim imperdonable tot allò que, vingui de qui vingui, pugui fer-nos separar d'aquella unitat d'acció combativa del proletariat i de la disciplina, tot això imprescindible per a guanyar la guerra i la revolució.

El proletariat té, encara en aquests moments, una solució: unificar, al front i a la reraguarda tots els seus esforços per la mateixa causa. Per aquesta missió històrica, la Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya ha aconseguit ja, en aquest sentit, unificar en gran part els Sindicats Agrícoles de Catalunya dintre una sola Federació Regional; i no hauria pas estat possible aquesta unificació amb la imposició d'una ideologia de partit o organització determinats com a lema de la Federació. Pensem que per damunt de tot es tracta dels interessos de la classe treballadora i que, per tant, la revolució i la guerra no són obra d'un partit o d'una organització determinada, sinó de tot el proletariat.

El que fins avui s'ha fet a la reraguarda, no és precisament aquella obra econòmica i construc-

tiva canalitzada de cara la revolució i la guerra.

Tenim encara molts problemes vitals a resoldre, com és per exemple la qüestió del camp. Ningú com els propis obrers de la ciutat i del camp no pot donar-se compte de la transcendència que tenen en aquests moments els interessos agrícoles. Malauradament per incomprensió o sectarisme d'alguns companys equivocats i per mala fe d'uns altres, no hi ha la relació necessària entre les organitzacions agrícoles de Catalunya per acabar amb aquell estat de coses vergonyós i perjudicial per als propis obrers que en paguen les conseqüències. Moltes d'aquestes contrarietats absurdes podrien quedar resoltes fent ús dels preceptes continguts en el Decret de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, del 27 d'agost darrer, entre els quals figura el d'unificar en una sola organització tots els Sindicats Agrícoles de Catalunya i Federacions Comarcals dintre la «Federació de Sindicats Agrícoles de Catalunya».

Ha d'esmentar-se també la transcendència econòmica del capítol tercer d'aquest Decret, que es refereix a la constitució de les Seccions de Compres, Vendes, Treball Col·lectiu, Mutualitat i Transformació. La secció de Compres servirà per l'adquisició conjunta de tots els gèneres, productes i serveis que els conreadors necessitin per raó del seu treball, tal com llavors, adobs, matèries anticriptogàmiques i insecticides, ferratges i aliment per al bestiar, eines, maquinària, etc.

Aquesta Secció de Compres del Sindicat solament podrà efectuar llurs operacions a través de l'Agència de Compres de la Federació de la Comarca respectiva.

Els gèneres que adquireixi la Secció de Compres seran distribuïts entre els socis a preu d'adquisició majorat amb un marge que en cap cas no podrà ésser superior al 10 per cent i que estarà destinat a cobrir les despeses pròpies de la Secció, etc.

No pot negar-se que tant aquests preceptes que hem remarcat, com els altres que s'articulen en l'invocat Decret del 27 d'agost,

Esportives

Torneig Comarcal de Futbol, 1937

J. Obrera, 3 - Montsacopa, 1

Amb un temps força dolent es celebrà un dels últims partits de la primera volta. La Joventut Obrera guanyà, i no precisament pel seu bon joc i tècnica futbolística, sinó pel seu ja característic entusiasme, cosa que no veiérem amb els blancs, principalment la seva davantera, ineficax i poruca. Pronostiquem als del Montsacopa resultats com el de diumenge si continuen deixant-se l'entusiasme a la «caseta».

Fou un partit sense història. El més remarcable va ésser la correcció i noblesa que empraren els dos equips.

Del «Mont» solament Surós es destacà, revelant-nos les seves magnífiques condicions, que poden fer d'ell un jugador de gran talla.

De la J. Obrera la defensa fou la ratlla més insegura; de tenir una davantera contrària més deci-

didada, s'hauria vist moltes vegades desbordada; les altres línies feren un partit discret.

La primera part, a pesar del lleuger domini «marengue» el marcador al final marcava un empat a 1 gol. La J. O. als 25 minuts aconseguí desempatar, i pocs minuts després marca el tercer i últim gol de la tarda.

El públic nombrós, correcte i imparcial. L'àrbitre, encertat.

PUNTUACIO

	J	G	P	E	P
Joventut	4	2	0	2	6
Montsacopa	5	3	2	0	6
U.D. Joanencs	5	2	2	1	5
Indústria	5	2	2	1	5
F. C. Feliuenc	4	1	2	1	3
Olot F. C.	5	1	3	1	3

Demà al camp de l'Olot jugaran els equips Joventut Obrera, d'Olot, contra F. C. Feliuenc, de Sant Feliu de Pallarols.

Amb aquest partit fineix la primera volta del Torneig.

Magatzems de Ferrreteria
i Bateria de Cuina

Bartomeu Agustí

Sant Esteve, 28. — OLOT

tenen un sentit molt positiu per l'economia del país, puix que permetran d'acabar amb aquells intermediaris que viuen a costes del productor i el consumidor. Però per tal de portar aquesta obra magna a la pràctica, és necessari crear una caixa rural a cada comarca amb l'aportació econòmica que cada Sindicat li correspongui o li sigui possible, la qual cosa amb una mica d'interès que hi posi cada Sindicat, no ens serà difícil de realitzar i podrem així posar ben aviat en marxa activa la nostra important obra.

Per tant, esperem que tots els Sindicats Agrícoles de la nostra terra es donaran compte de la

transcendència que té aquesta obra i es prestaran incondicionalment ajudar-nos a realitzar-la, per tal que ningú no pugui desviar-la del camí del nou ordre revolucionari que ha sorgit com a primer imperatiu de la nova societat que el proletariat està forjant amb les armes a la mà.

Visca la unitat absoluta i leal de tots els treballadors del camp i de la ciutat.

(Parlament radiat des del micròfon de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya pel nostre camarada ANTONI CASADELLÀ)

INFORMACIÓ

Dimecres d'aquesta setmana, marxaren al front d'Osca els nostres volguts companys Manuel Sada, Simó Turon, Josep Cullell, Pere Puig, Joan Subirana, Josep Farrés, Joaquim Andreu, Ramon Soi, Joan Caubet, Josep Casals, Pere Curós, Joan Terma, Josep Bachesteve, Andald Xiqués, Pere Brossa, Jaume Carrera, Angel Tubert, Josep Canal i Josep Puigdemont, tots ells veïns d'aquesta ciutat; i Miquel Ventolà, Miquel Plana, Salvador Vergés, Jaume Planagumà, Emili Freixes, Pere Guinó, Pere Juanola, Mateu Guives, Narcís Ventura, Agustí Oliveres, Francesc Gutierrez, Josep Santos i Manuel Navarro, veïns de Tortellà.

Entre els d'aquest poble hi figuren tres refugiats procedents de Màlaga.

S'incorporaran a la Bandera Vidal, Columna Pedrola emplaçada en el sector de Tierz (riu Flu-men), la majoria dels quals ja hi pertaneixien, trobant-se circumstancialment de permís els uns, i guarint-se de ferides els altres, salvant algunes excepcions de companys que en aquests dies s'han allistat voluntàriament.

A tots ells, fermes lluitadors del P. O. U. M., els desitgem molta salut i bona sort.

Llibres d'avantguarda social

Llibreria Moderna

C. Salvador Seguí, 11 OLOT

De conformitat al que prescriuen les Ordenances fiscals vigents, s'avisarà els propietaris que tinguin finques amb solars sense tancar, amb façanes en mal estat de conservació, amb portes i finestres que s'obrin a l'exterior, amb pisos sense water o amb pica-por-

tes a les entrades de les cases, perquè les posin en les degudes condicions abans del 30 de juny vinent transcorregut qual termini es procedirà a la confecció dels corresponents Padrons dels esmentats arbitris amb fins no fiscals, amb inclusió dels que no haguessin realitzat les obres de referència.

El que es fa públic per a general coneixement.

Indústria Col·lectivitzada del Taxi

OLOT

J. M. de Garganta, 7. - Telèf. 56
Garatge Alfonso
Despatx: P. de Blai (Cafè Novetats)
Telèfon, 157 X.

Els treballadors del Sindicat de Llum i Força d'aquesta ciutat han entregat fins a la data, per ajut als Hospitals de Sang, Assistència Social i Refugiats, la quantitat de 7198'50 pessetes.

Felicitem l'esmentada organització pel seu altruisme.

El dimecres de la present setmana, aproximadament a la una de la matinada, es declarà un petit incendi a la fàbrica de gèneres de punt «Cooperació Fabril» de la nostra ciutat, cremant-se un petit número de bales de borra i de cotó.

Afortunadament, les esmentades bales eren en un lloc isolat, i per tal motiu el foc no va poder propagar-se en l'interior del cos de l'esmentat edifici.

Alguns ciutadans (la majoria dels quals milicians del nostre municipi) varen acudir seguidament a sufocar-lo, i amb la vinguda del cos de bombers va ésser extingit ràpidament.

Bon servei? Café del Casino

El dijous, dia 18 del que som, a les cinc de la tarda, els operaris de la casa d'estatuària «El Renacimiento» celebraren una reunió general per tal de col·lectivitzar-se i nomenar el Consell d'Empre-

sa i el càrrec de Director. Per a formar part del referit Consell foren elegits els companys següents: Miquel Bansells, Joan Colomer, Manuel Bartrolí, Joan Bru, Joan Colomer i Fàbrega i Angel Diaz.

Pel càrrec de Director s'elegí En Martí Casadevall i Bombardó.

Aquesta setmana ens han visitat unes comissions de companys que per ordre de la Generalitat tenien la missió de recollir les armes llargues per armar les joventuts que marxen al front.

Trobem aquesta actuació molt encertada.

El nostre partit ha fet entrega dels pocs fusells que tenia als valents companys nostres que aquesta setmana han marxat al front.

Esperem que les altres organitzacions faran igual. Menys manifestacions i més serietat.

Dissabte passat, dia 18 del corrent, a les quatre de la tarda, tingué lloc l'enterrament del jove Joan Masberenguer i Sidera, germà del conseller del nostre Municipi i destacat militant de la C. N. T., Timoteu Masberenguer.

A l'acte de l'enterrament hi acudí una gernació important, ço que demostra la simpatia amb què compta la família Masberenguer a la nostra ciutat.

No cal dir com testimoniem el nostre condol a tots els familiars del finat.

El nostre camarada Salvador Ventolà, Secretari del Socors Roig del partit, ha tingut la dissort de perdre la seva filla Roser, de 4 anys d'edat, i el seu germà Francesc, de 35.

Finiren el passat dissabte, dia 18 del corrent.

A ell i a la seva família els hi desitgem molts anys de vida, condolent-nos profundament per la pèrdua d'aquests éssers tan volguts.

Impremta AUBERT - OLOT

Bateria de Cuina

Articles de Viatge, Caça,
Pesca i Esport.

Antiga Ferreteria PUIG

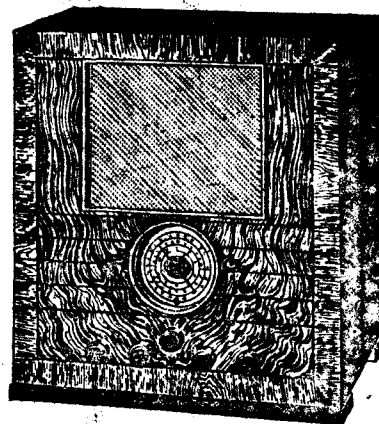
NOVETATS

Casa NYERA

de JOAN GUITART

**Les darreres
NOVETATS**

Carrer de l'Aigua, número 10. — OLOT

**Ràdio
Popular**

“La Voz de su Amo”

OLOT

Carrer Prat de la Riba, 6
(Abans Hospici)

Reparacions de Ràdio

Preus de subscripció:

Ciutat . . . 2'25 ptes. trimestre
 Fora . . . 2'65 ptes. trimestre
 Estranger 3'75 ptes. trimestre

Redacció i Administració:

Carrer de Fontanella, 10., primer.

Tallers d'Impremta:

Carrer Dolors, 5. - Telèfon, 147 X

El Tribunal Popular de Girona contra els obrers revolucionaris

Persones que ens mereixen tota la confiança i que estan disposades a sostenir-ho en el terreny que es vulgui, ens han informat detalladament dels fets que motivaren l'empresonament dels nostres companys que formen l'Ajuntament del Poble de Llerca.

L'auto de detenció fou per insults al president del Tribunal Popular, senyor Bohigas, encara que ho vulguin amagar amb una nota de «Las Noticias» dient que havien estat detinguts per irregularitats.

Tenien raó sobrada de protestar els nostres amics com a testimonis que eren en el judici celebrat a Girona, contra uns feixistes—per més que s'entestí el diputat senyor Dot a demostrar el contrari—que aixecaren part del poble i assaltaren l'Ajuntament, volent «suprimir» els homes que componen el «Comitè Antifeixista».

Ara bé: Suposem que degut al partidisme del president del Tribunal Popular a favor dels acusats, deixant calumniar *in crescendo* als nostres companys; l'interès que va demostrar en suspendre la vista de la causa en veure que tots els testimonis eren favorables als homes que havien servit a la revolució (que el dia següent aquests testimonis ja no hi serien perquè tots ells eren treballadors de fora Girona i havien de tornar al treball). Suposem que degut al partidisme del president, nosaltres preguntem si no tenien raó sobrada per a protestar airadament de l'atropell que cometien contra ells?

Resulta, però, que només

eren dos membres de l'Ajuntament que varen protestar davant el president. Com s'explica, doncs, que l'auto de detenció anés dirigit a tots els set membres del dissolt Comitè Antifeixista?

La contesta és ben clara: *Perquè són obrers revolucionaris i la majoria d'ells pertanyen al P. O. U. M.*

I aquests obrers no han volgut que es formés en aquell poble el P. S. U. C. a base d'elements feixistes que es reunien a casa d'un tal Peiró, per a conspirar contra el moviment que estem vivint.

Això ho podem testificar perquè a més de conèixer la seva vida i miracles, fem en el nostre poder les llistes electorals marcades per ells mateixos.

Amb aquesta falta d'escripols es pot engrandir molt rà-

pidament un partit, senyors viatjants del *pamsuc* al poble de Llierca! El que ha d'ésser més difícil és aguantar la pudor que deu despendre.

Es una falta de sentit moral i una maniobra de la més baixa estofa recórrer a aquestes armes.

Protestem recavant totes les responsabilitats, de l'indigne procedir que hem emprat els responsables de l'empresonament dels esmentats companys i demanem que s'apliquin responsabilitats als culpables, i voldríem persuadir al senyor Dot que deixés d'afavorir els feixistes detinguts de Llerca, en detriment dels nostres amics. *Li estimarem molt.*

Els nostres enemics poden continuar maniobrant a les amples, poden destituir els companys dirigents de la Unió

General de Treballadors del poble en qüestió, poden fer fer crides demanant que es presentin al Tribunal Popular de Girona totes les persones que tinguin queixes del Comitè Antifeixista (imagineu-vos que es fes la crida ací Olot i les persones que hi anirien), poden demanar als bancs si han dipositat cabals i altres valors; no els trobaran mai en fals. Són revolucionaris i honrats, cosa que no pot dir un determinat partit (recordeu l'assumpte vergonyós que va passar a la nostra ciutat i fallat a Girona no fa gaire temps).

El nostre partit és un partit seriós, conscient dels seus actes, forjat en les lluites polítiques, i pot presentar una cèdula neta, sense borralls i sense notes desfavorables.

Quan surtin de la presó aquests companys ho faran amb el cap ben alt i coneixeran més diàfanament on tenen els seus enemics.

Companys i camarades del Poble de Llierca: el P.O.U.M. d'Olot us saluda i està amb vosaltres!

Visca la revolució socialista!

A. B.

El dia 18 d'aquest mes va fer seixanta-sis anys de la insurrecció de la "COM-MUNE".

Commemorem aquesta pàgina històrica dels treballadors paricents.